

ΑΠ' ΟΛΟ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ

ΝΕΑ ΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Μιά κολοσσιαία κληρονομία

Ἡ Οὐγγρική Ἀκαδημία τῶν Ἐπιστημῶν τῆς Βουδαπέστης χάρις σὲ μιὰ ἀπροσδόκητη καὶ κολοσσιαία κληρονομία πού ἀπέκτησε τελευταίως, ἔγινε ἑσπρική, ποσὶ μὴδὲ, τὸ πλουσιώτερο ἴδιωμα ὅλου τοῦ κόσμου, πλουσιώτερον καὶ ἀπ' αὐτὸν ἀκόμη τὸν Ὀργάνισμὸ Νόμπελ πού ἀπονέμει κατ' ἔτος τὰ διάφορα ὁράμωμνα βραβεία.

Τὴν ἑσπρική αὐτὴ περιουσία τῆς Ἡ Οὐγγρική Ἀκαδημία Ἐπιστημῶν τὴν χροστιάει σ' ἓνα αὐτοκίνητο διστόχριμα πού ἔγινε πρὸ δυο μηνῶν στὴν Βιέννη καὶ σὺ τὸ ὅποιο σκοτώθηκε ὁ Οὐγγρος μεριστὰν κόμης Βιττώδε. Ὁ κόμης ἦταν ἄνεκνος καὶ τὸν ἔπειτα ἀπὸ μερικὲς βδομάδες ἀνοίχθηκε ἡ διαθήκη του οὐ μακρὺν οὐ συγγενεῖς του—πὺ μὲ λαχτὰρα περιμέναν τὸ ἀνοίγμά τῆς—ἀίουσαν μὲ κατάκλητῃ ὅτι ὁ μακαριώτερος κληροδοτοῦσε στὴν Ἀκαδημία τῆς Βουδαπέστης, ὅλη τὴν κολοσσιαία περιουσία του, ἡ ὁποία ἀποτελεῖται ἀπὸ κτήματα ἐκτάσεως 20.000 ἑκταρίων, ἀπὸ πολυἀριθμὰ μέγαρα στὴν Βουδαπέστη, ἀπὸ ἀναριθμητὲς ἐπαυλῆες καὶ κύργους σὲ τὶς διάφορες ἐπαρχίες τῆς Οὐγγαρίας καὶ ἀπὸ μοναδικὲς καλλιτεχνικὲς συλλογές. Μόνον ἡ καλλιτεχνικὲς συλλογὲς του ὑπολογίζονται ὅτι ἀξίζουν 3 ἐκατομμύρια πέντης, δηλαδὴ πρὸς 40 ἑκατομμύρια δραχμῶν! Ἡ συνολικὴ ἀξία τῶν ἀνοίχτων ἀκινήτων ἀνέρχεται σὲ 80 ἑκατομμύρια πέντης δηλαδὴ 800 ἑκατομμύρια δραχμῶν καὶ αὐτὰ ἐκτὸς τῶν μετρητῶν πού εἶνε κατατεθειμένα σὲ διάφορες τράπεζες καὶ τὰ ὁποία ἐπίσης περιέρχονται στὴν Οὐγγρική Ἀκαδημία.

***

Ἐνα τεράστιο πασιτίσιο

Κατὰ τὴν διάρκεια μιᾶς μεγάλης τυπικῆς ἐτησίως ἑορτῆς πού δόθηκε τὸν παρασμένον μῆνα σὺ Ντεμιντῆλ τῆς Ἀγγλίας, παρετέθη ἐκτὸς πρὸ ἄλλων φαγητῶν καὶ ἓνα τεράστιο πασιτίσιο ἀπ' τὸ ὅποιο ἔφαγαν 20.000 ἄνθρωποι, ὅλοι δηλαδὴ ὅσοι παρευρέθησαν στὴν ἑορτὴ αὐτὴ! Τὸ μοναδικὸ αὐτὸ πασιτίσιο ζῶγιζε τοὺς τόνους καὶ πλόν. Γιὰ τὴν κατασκευὴ του χρησιμοποιήθηκαν ἑνας τόνος πατάτες, 500 κιλά ἀλεύρι καὶ τὸ κόρες τεσσάρων μεγάλων καὶ καλοθερμιέντων βουδιῶν. Γιὰ τὸ ψήσιμά του εἶνε κατασκευασθῆ ἓνας εἰδικὸς καὶ φυσικὰ τεράστιος φούργος. Γιὰ νὰ ψηθῆ δὲ καλὰ ἔμεινε δυὸ ὀλόκληρες ἡμέρες μέσα στὸν φούργο, ὁ ὁποῖος ἔκαιε συνεχῶς σὺ τὸ διάστημα αὐτὸ καὶ γιὰ τὸν ὅποιο χρησιμοποιήθηκαν πολλοὶ τόνου ἔξλα!

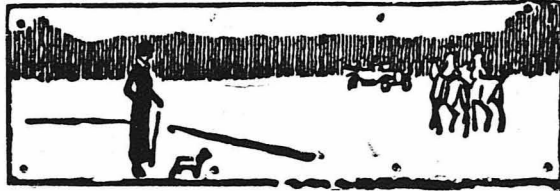
Ὅταν ἐπὶ τέλος τελείωσε τὸ ψήσιμο, χρειάσθηκαν εἰκοσι ἄνδρες γιὰ νὰ βγάλουν ἔξω ἀπ' τὸ φούργο τὸ τεράστιο αὐτὸ πασιτίσιο καὶ ἄλλη μὲ ὅρα καὶ ἓνα τέταρτο γιὰ νὰ τὸ μεταφέρουν καὶ νὰ τὸ τοποθετήσουν σὺ φορητῷ αὐτοκίνητο πού περιέμενε γιὰ νὰ τὸ πᾶν στὸν τόπο τῆς ἑορτῆς!...

Ἐαν ἀρέσας νὰ ἐξακριβῶσουν τὴν ἔνοχη τῆς κατηγορουμένης. Κατόπιν αὐτοῦ ἔπρεπε φυσικὰ νὰ τὴν συλλάβουν. Γιὰ νὰ τὸ κατορθώσουν ἔβρασαν νὰ τὴν παραφυλάξουν τὸ βράδυ, τὴν ὅρα πού γυρονοσε σκεῖ τῆς. Τότε τῆς ῶχνονταν ἀπὸ πίσω, τὴν ἔπιαναν καὶ τὴν ἔδεναν.

Κανεὶς δὲν τολμοῦσε νὰ πιάσει τὴ μάγισσα ἀπ' ἔμπρὸς, ἐπειδὴ ἂν ἔφτανε πᾶνω του, θὰ γινόταν ἀμέσως τὸ κομρὶ τὸ σάχη. Ἡ δίκη τῆς δὲ βαστούσε πολὺν καιρὸ. Ἄν δὲν ἦταν καταφανῆς ἡ ἔνοχη τῆς κατηγορουμένης, οὐ δικαστὰ κατέρρευγαν σὲ πολλὰ μέσα γιὰ νὰ πεισοῦν ἂν εἶχαν πράγματι νὰ κάνουν μὲ μιὰ μάγισσα. (Ὡς τώρα μεταχειρίζομασε τὴ λέξη μάγισσα, ἐπειδὴ οὐ θηλυκοὶ μάγοι ἦταν κατὰ τὸν μεσαιῶνα πολὺ περισσότεροι ἀπὸ τοὺς ἀρσενικοὺς). Τὴν βουτούσανε σὺ ποτάμι, καὶ ἂν ἡ κατηγορουμένη βυθίζεταν καὶ κινγύταν, αὐτὸ ἦταν ἀρεκτὴ ἔνδειξη τῆς ἀθωότητός τῆς—καὶ τῆς ἔκαναν ἀμέσως μνημόσυνο ὑπερ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τῆς. Ἄν ὅμως δὲν βουλάσε σὺ ποτάμι, τότε καταλάβαιναν πὺ; εἶχανε νὰ κάνουνε μὲ μιὰ μάγισσα καὶ τὴν ἔκαιγαν ἔσαναν.

Στὴ Γαλλία ἦταν ἔν χροῖας καὶ ἓνα ἄλλο μέσο γιὰ ν' ἀποδειχθῆ ἡ ἔνοχη μιᾶς κατηγορουμένης.

Ὁ δικαστῆς, βοηθοῦμενος ἀπὸ ἓνα γιατρὸ, διέτασε νὰ γδύσουν τὴν κατηγορουμένη καὶ νὰ τῆς κλείσουν τὰ μάτια. Ὑστερα ὁ γιατρὸς ἔπρεπε ἓνα νυστέρι καὶ τρυποῖσε τὸ σῶμα τῆς γυναικῆς παντοῦ, καὶ ἂν ἀπὸ τῆς πληγῆς ἀνασηθόσε αἷμα, αὐτὸ ἔσημαινε πὺ; ἡ γυναικα ἦταν ἀθώα. Ἄν ὅμως ἀντὶ αἵματος ἔβγανε νερὸ, αὐτὸ ἔσημαινε πὺ; ἡ γυναικα ἐκείνη ἦτανε μάγισσα. Καὶ τὴν ἔκαιγαν ἀμέσως ἀνώπιον τοῦ πλήθους.

ΑΠΟ ΤΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥ

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΑΝΕΚΔΟΤΑ

Τὸ ρεῦχο τοῦ Πιρὸν καὶ ἡ περιβολὴ ἑνὸς... παληανθρώπου. Γιατὶ τὸν κάλεσαν νὰ ξεγεννήσῃ τὴ βασιλοπούλα. Ἡ ἔσπρη ἀπάντησις τοῦ Λεβρῆ. Ἡ κ. Ντέ Τενσὸν πούρραξε μὲ τὸ βζμπάκι! Ὁ κ. Κονταμὶν Ἀκαδημαϊκὸς. Ὁ Μαλέρμπ .. κοιμάται!...

Μιὰ μέρα, ὁ περιφημὸς Γάλλος ἀλῆτης καὶ μεγάλος ποιητῆς Πιρὸν, φύγοντας ἀπὸ τὸ θέατρο ὅπου εἶχε παρευρεθῆ σὲς γενικὲς δοκιμὲς μιᾶς κωμωδίας του, μπῆκε σὺ ἱστορικὸ καφενεῖο Προκόπ. Ὁ Πιρὸν φοροῦσε τὴ μέρα αὐτὴ ἓνα καινούργιο, χρυσοκωντημένο φόρεμα καὶ οὐ φίλοι του καὶ οὐ πελάτες τοῦ καφενείου, πού ἦσαν μαθημένοι νὰ τὸν βλέπουν πόντες μετὸ σὺ κούρδεια, ἀπόησαν γιὰ τὴν ἑσπρική ἀλλαγὴ τῆς περιβολῆς του καὶ δὲν ἤξεραν πὺ; νὰ τὴν ἐξηγήσουν.

Μεταξὺ τῶν θαμάνων τοῦ καφενείου εἶχε νὰ εἶνε αὐτὴ τὴν ἡμέρα καὶ ὁ Θεολικὸς ἀββάς ντε-Φονταίν, ἓνας διάσημος ἱερωμένος διακρινόμενος μάλλον γιὰ τὴ σκανδαλώδη ἔσπρη του παρὰ γιὰ τὴ χριστιανικὴ ἠθικότητά του. Ὁ ἀκάστατος αὐτὸς παπα; σηκώθηκε ἀπὸ τὴν θέση του ὅταν εἶδε τὸν Πιρὸν, τὸν πλησίασε, ἔπιασε τὸ χρυσοκωντημένο φόρεμά του, σὺν νάθελα νὰ ἐκτιμήσῃ τὴν ἀξία του, καὶ εἶπε μὲ μεγαλοχολικὸ ὕφος:

— Πάει μιὰ τέτοια πλούσια στολή νὰ τὴ φορᾶ ἓνας ἀλῆτης σὺν καὶ σένα;

Τότε ὁ Πιρὸν, χωρὶς νὰ τὰ χάσει καθόλου, ἔπιασε καὶ κείνος τὸ ῶσο τοῦ ἀββά καὶ εἶπε:

— Πὺ; δικούστις ἓνας παληανθρώπος σὺν καὶ σένα νὰ φορᾶ τέτοια περιβολὴ!...

***

Κίποτα εἶχανε καλέσει τὸν περιφημὸ γυναικολόγο Λεβρὸ στὴν αὐλὴ τοῦ Λουδοβίκου ΙΕ', γιὰ νὰ ξεγεννήσῃ τὴν κουνιάδα τοῦ βασιλέως.

Ὁ βασιλεὺς, γιὰ νὰ κεντρίσῃ τὸ ζῆλο τοῦ γιατροῦ τοῦ εἶπε:

— Πρέπει νὰ τὸ θεωρήτε μεγάλη σας τιμὴ, κύριε Λεβρῆ, πὺ; καλέσαμε νὰ ξεγεννήσετε μιὰ βασιλοπούλα. Ὁ ἀποκρίστηκε μὲ μεγάλη φήμη.

— Ἄν δὲν εἶχα ἦσπ ἀποκτῆσει μεγάλη φήμη, δὲν θὰ μὲ καλοῦσατε σὺ ἀνάκτορά σας! τὸ ἀποκρίθηκε ἀπαθῆστατος ὁ γιατρὸς.

***

Ἡ κυρία ντέ Τενσὸν, ἦτανε μιὰ αὐλικὴ κυρία ἡ ὁποία ἔσφαξε κυριολεκτικῶς τὸν κόσμο μὲ τὸ μεριδίμα σὺ χεῖλι. Ἦταν ἀθηροσκη, μοχθηρῆ, κακιά, φιδώλοψος, ἀλλὰ, καθὼς εἶπαμε, ἔκρυβε τὴν ποσοπότητα τῶν αἰσθημάτων τῆς κάτω ἀπὸ ἓνα μελιστόλακο χαμόγελο.

Μιὰ μέρα, σ' ἓνα σαλόνι, ἐξεθείαζαν τὰ προτερημάτῆς. Καὶ ὁ ἀββάς Τρυμπλέ, εἶπε τότε σοβαράτατα:

— Πράγματι, ἡ κυρία Τενσὸν εἶνε λαίμαρη γυναικα. Καὶ ἂν ἀκόμα ἀποφάσξε νὰ σὰς δηλητηριάσῃ θὰ σὰς προσέφερε τὸ δηλητήριο μέσα σ' ἓνα ποτήρι... σερβὸ!

***

Ὅταν ὁ κύριος ντέ λά Κονταμὶν ἐξελέγη μέλος τῆς Γαλλικῆς Ἀκαδημίας, παρήθεσε τὸ βράδυ τῆς ὅρας ἡμέρας δειπνο σὲ μερικὸς φίλους του. Καὶ κατὰ τὰ ἐπιδόρπια ἐξεφώνησε τὸ παρακάτω τετράστιχο.

Ὁ Κονταμὶν, τῆς Γαλλικῆς Ἀκαδημίας μέλος τῆς ἐξέλεξι παραψηφῆ. Εἶνε κωφὸς—καλύτερα γι' αὐτὸν μὲ ὄχι καὶ βουβὸς—χειρότερα γι' αὐτὴν!...

***

Ὁ ἀρχιεπίσκοπος τοῦ Ρουέν εἶχε προσκαλέσει κάποτε τὸν ποιητὴ Μαλέρμπ νὰ φᾶνε μαζί, γιὰ νὰ τὸν κρατήσῃ ὕστερα ν' ἀκούσῃ ἓνα «σπουδαῖοτατο» λόγο, πὺ; σκόπευε νὰ ἐκφωνήσῃ ἀπὸ τὸν ἀμβωνος τῆς ἐκκλησίας.

Μόλις σηκώθηκαν ἀπὸ τὸ τραπέζι, ὁ Μαλέρμπ ἐσπλώθηκε σὲ μιὰ ἀναπαυτικὴ πολυθρόνα, καὶ ὅστερ; ἀπὸ λίγο ροχαλίξε μακαρίως.

Μὰ ὁ ἀρχιεπίσκοπος τὸν ἐξπλησε καὶ ἔπρεπε σῶνει καὶ καλὰ νὰ τὸν πάρῃ μαζί του στὴν ἐκκλησία, γιὰ ν' ἀκούσῃ τὸν περιφημὸ λόγο του.

— Γιὰ τὸ νομομ τοῦ Θεοῦ, ἀφήστε με, τοῦ εἶπε τότε ὁ ποιητῆς; Μπορὸ νὰ κοιμηθῶ μὲ χαρὰ καὶ χωρὶς νάκούσω τὸ λόγο σας! Καὶ ξανακοιμήθηκε...